

Agnieszka Lasota
Selfportrait/ *Autoportret*
2010

Lasota employs a similar mechanism in the remaining designs on show at the exhibition. In *Self-Portrait*, she makes use of a set of mirrors, which become the means by which a family history is told from the viewpoint of both mother and daughter simultaneously. The mirrors themselves are random, differing from each other and bought in a shop, a fact which is so obvious to the viewer as to be almost ostentatious. Agnieszka Lasota thus consciously hands her role over to the person who designed the mirrors, while she makes use of ready-made objects, mass produced products bought from a normal shop. Photos of her grandmother, mother and daughter, printed on semi-transparent foil, are stuck to the surface of each mirror. By hanging the mirrors at a height suited to her own, the faces in the photos are superimposed on her own reflection. This is not an egalitarian design; it cannot be universal and it thus fails to meet any of the objectives which are imposed on an industrial design project, despite the fact that what lies at its heart is an *object*. The implementation of the design serves none but the artist herself, though, even so, it is in no way *utilitarian*; indeed, in its entirety, it seems more of a negation of the function that humanity dreamed up for a mirror thousands of years ago. In the objects that underpin *Self-Portrait*, Lasota is unable to study her own appearance in order to learn something about it, for a face printed in a photograph superimposes itself on her reflection. If the design actually does, in fact, have a function, it is one difficult for the outside viewer to spot, since it affords the artist, and the artist alone, the possibility of becoming accustomed to such matters as the passing of time, fading and passing away, matters ineluctably bound up with the unceasing transition of generations. The design also highlights, by subversion, a *function* of photography, which serves us in the discovery of differences and likenesses between the facial features of our ancestors, our descendants and our very selves. We often use photos to compare our likeness with the photographed likenesses of our families, seeking out resemblances. *Self-Portrait* is an absolutely precise response to this function of photography, which, in some measure, is socially sanctioned; the face reflected in the mirror is superimposed onto the photographs stuck there, as if onto tracing paper. And then, the process of comparison can take place, a process open to none but the artist herself. If the design were to be introduced into wider circulation and still fulfil its underlying principles, without falsification, then further specimens of the mirrors would have to be created, with other likenesses stuck to them, the likenesses of the ancestors and descendants of the person ordering the mirrors. Which is something that Lasota would refuse to do.

Conversation: Marika Kuźmicz and Agnieszka Lasota, Warsaw, 5.05. 2010.

W przypadku Autoportretu Lasota posługuje się zestawem luster, które stają się narzędziem do opowiedzenia rodzinnej historii, z perspektywy matki i córki jednocześnie. Użyte w projekcie lustra są przypadkowe, różne od siebie i zostały kupione w sklepie, co jest dla widza tak oczywiste, że niemal ostentacyjne. Agnieszka Lasota przekreśla zatem świadomie swoją rolę jako kogoś, kto projektuje przedmioty posługując się gotowymi rzeczami, produktami wytworzonymi masowo, kupionymi w zwyczajnym sklepie. Na powierzchnię każdego z luster naklejone zostały wydrukowane na półprzezroczystej folii fotografie babki, matki i córek artystki. Dzięki zawieszeniu ich na odpowiedniej wysokości, dostosowanej do wzrostu artystki, twarze na zdjęciach nakładały się na jej własne odbicie. Projekt nie jest egalitarny, nie może być uniwersalny, nie spełnia zatem żadnego zadania jakie stawia się przed projektem z obszaru wzornictwa przemysłowego, mimo że u jego podstaw leży przedmiot. Realizacja służy samej artystce, choć nie jest w żadnym przypadku użyteczna. Przeciwnie, całość wydaje się raczej negować funkcje jakie tysiące lat temu ludzkość wymyśliła dla lustra. W obiektach Autoportretu artystka nie może się przejrzeć i dowiedzieć czegoś o swoim aktualnym wyglądzie, bowiem na odbicie jej twarzy nakłada się twarz wydrukowana na fotografii. Jeżeli projekt ma istotnie jakąś funkcję, to jest ona trudna do zaobserwowania dla widza postronnego, pozwala bowiem samej artystce (i tylko jej samej) na oswojenie kwestii upływu czasu, przemijania i odchodzenia, nieuchronnie związanych ze zmianą pokoleń. Projekt wydobywa także w subwersywny sposób pewną funkcję fotografii, która służy do odnajdywania różnic i podobieństw między rysami twarzy naszych przodków, potomków i nas samych. Posługując się fotografiami, porównujemy często swój wizerunek z fotograficznymi wizerunkami naszej rodziny, poszukując podobieństw w wyglądzie. Autoportret odpowiada na tę usankcjonowaną społecznie funkcję fotografii w sposób dosłowny – twarz odbijająca się w lustrze nakłada się na naklejoną fotografię, jak na kalkę. Wówczas może odbyć się proces porównania, którego dokonać może tylko sama artystka. Gdyby projekt miał zostać wprowadzony do szerszego obiegu i spełniać jednocześnie bez przekłamań swoje założenia, musiałby powstać kolejne egzemplarze luster z naklejonymi innymi wizerunkami – przodkami i potomkami zamawiającego, czego jednak wykonania artystka odmawia.

Rozmowa Mariki Kuźmicz z Agnieszką Lasotą, Warszawa, 5.05. 2010.

object untitled 06 (dressing table)

Dimensions w 300, l 650, h 1530mm Stainless steel frame, oak, mirror, adhesive foil girl's (Daughters) profile photo/fot. G-M Studio

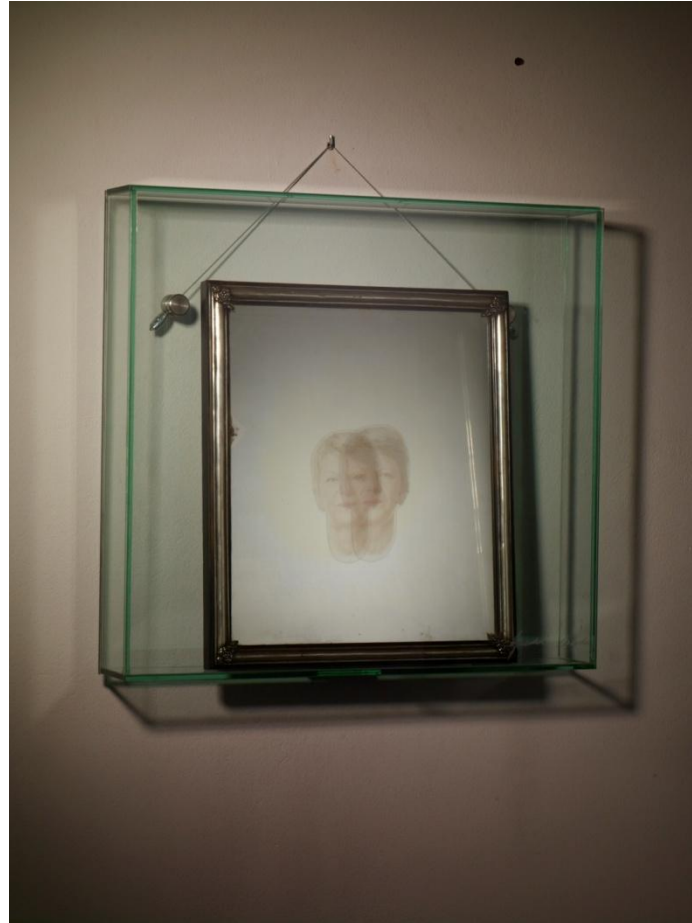
object untitled 05 (mirror)

Dimensions w 115, l 650, h 780mm XIX c. steel plated frame mirror, tempered glass, adhesive foil woman's (great grandmother) portrait
photo/fot. G-M Studio

object untitled 04 (mirror)

Dimensions w 160, l 050, h 750mm XX c. plaster frame mirror, tempered glass, adhesive foil woman's (grandmother) portrait
photo/fot. G-M Studio

object untitled 03 (mirror)

Dimensions w 110, l 700, h 650mm XIX c. Wood silver frame mirror, tempered glass, adhesive foil woman's (Mother) portrait
photo/fot. G-M Studio

object untitled 02 (mirror)

w 210, l 450, h 520mm IKEA mirror, tempered glass, adhesive foil girl's (older Daughter)portrait
photo/fot. G-M Studio)

object untitled 01 (mirror)

Dimensions w 110, l 650, h 600mm IKEA mirror, tempered glass, adhesive foil little girl's (younger Daughter) portrait
photo/fot. G-M Studio)

the BWA Design Gallery view/ *fragment wystawy BWA Design.*
photo/ *foto G-M Studio*

BWA Design Gallery Wrocław
01 2011

ART_{on}

Arton Foundation. Wilcza street 12 c 00-532 Warsaw. Poland Phone:48 502 055 130 www.fundacjaarton.pl